

SLOVODA

(Cleveland, OH)

June 10, 2001

10. JUN 2001.

СЛОБОДА - LIBERTY

ВАЛЕРИЈА ГРИН ДОНЕЛА ДУХОВНУ
ХРАНУ КЛИВЛЕНДСКИМ СРБИМА

Истина са друге стране

Болео ме је цео овај несрећни рат, цела ова неправда, и хтела сам да баш Американцима покажем слику коју они нису имали прилику да виде из својих извора – каже Валерија Грин, гостујући са својом балетском представом у Кливленду у организацији Српског народног универзитета Вук Стефановић Караџић

Било је то једно незаборавно вече. Неколико стотина Срба окупило се у просторијама Саборне цркве Свети Сава у очекивању нечега што је мало ко имао прилику да искуси било где раније. Уметничка група модерне игре из Њујорка, у режији и кореографији младе Валерије, иначе рођене и одрасле у Кливленду, припремила је једну синтезу несрећних догађаја на подручју бивше Југославије у покушају да прикаже српску страну једностраног рата у протеклих десетак година. Страну коју су средства информисања и такзвано светско миљење потпуно игнорисали, а да би били сигурни да истина, или бар део истине, никада не дођу на видело, моћни НАТО је чак и београдску телевизију бомбардовао.

Валерија се удала у Њујорку, после завршених студија у Висконсину наставила са својим уметничким радом у уметничкој мекци, граду Њујорку, али никада није заборавила своје младе дане и српску фолклорну групу из Кливленда.

Болео ме је цео овај несрећни рат, цела ова неправда, и хтела сам да баш Американцима покажем слику коју они нису имали прилику да виде из својих извора...

Била је то ентропија ужаса и патњи једног народа који је по трећи пут у једном релативно кратком временском раздобљу доживео разарање својих градова, фабрика, мостова, својих живота... Вешто кореографисане игре, слике са телевизије, измршварена тела колатералне штете, а све кроз чисту балканску емоционалну и крајње осећајну музику, држали су присутне приковане за столице, неке са марамицама на очима, неке са отвореним јецањем, гневом и стиснутим песницама када би се на екрану појавила слика србског Тита, Олбрајтове или Холбрука.

Ми немамо често прилику да гледамо балет, оперу, а овај наш радни и честити српски народ

у Кливленду можда није у стању да протумачи све покрете модерних игара... Тај народ је исувише заузет свакодневним пословима и више је вичан недељним пикникима и гостујућим певаљкама и певачима који с времена на време дођу у печалбу чак и у Кливленд, него неким компликованим и проуховљеним покретима fine уметности.

И баш због свега тога је успех Валеријине групе из Њујорка утолико већи што је успела да потпуно омађуја присутне и дочара све оно кроз шта су пролазили њихови рођени у пониженој и ојањеној родној грудни њиховој.

Осветљена лица, Зана Јовановић, професионална глумица из Југославије, наратор ове продукције, убацивала се с времена на време и у погодном моменту говорила свету енглеским језиком како су Срби доживели ове страхоте

"This war robbed me of my most precious possession: my individuality..." Иако њен енглески није био на висини уметничког програма јер је Зана овде провела релативно кратко време, публика је добила једну потпуну, грозничаву слику једног планског геноцида почињеног над целим српским народом.

Нема сумње да ће неки стручни критичар моћи лакше и ефектније да прикаже целу продукцију Валеријине уметничке групе. Ја за тако нешто немам баш никаквих стручних квалификација. Ја такође не умем да свирам ни клавир ни виолину, али умем да слушам. У Валеријином случају, умем да гледам. Умем да читам лице једног младог српског анђела, једне дивне српске девојке из Кливленда која је целу своју душу излила у грациозне покрете целог свог тела и дочарала своје дубоко осећање за народ и земљу са којима је дубоко и чврсто веже њено национално наслеђе...

Ово необично вече било је приређено у организацији Српског народног универзитета Вук Стефановић Караџић, а тема му је била VALERIE GREEN 'DANCE ENTROPY - HOMELAND - INNER SIDE.

Хвала ти, Валерија, хвала и теби и твојој целој групи из Њујорка, као и оркестру „РЕСТОРАН“ који су ти помогли да нам покажеш једну потресну слику из рата који је и тебе и нас јео и нагризао изнутра и споља, а била си као и ми, немоћна да било шта учиниш против светских моћника и помогнеш народу за који те веже дубоко корење.

Никола Марић

(Review Translation)

Valerie Green brings spiritual nourishment to Cleveland Serbs.

TRUTH FROM THE OTHER SIDE

That was one unforgettable evening. Several hundred Serbs filled the modest hall at the St. Sava Serbian orthodox Cathedral in anticipation of something that only a few of them had a chance to experience anywhere before. An artistic modern dance group from New York directed and choreographed by Cleveland born and raised Valerie Green. Miss Green staged a synthesis of the unfortunate and tragic occurrences on the territory of the former Yugoslavia, an attempt to tell the Serbian side of the story about the one-sided war during the last ten years. The side totally ignored by the media and the so called world opinion, making sure that the truth, not even a part of the truth would come to surface, or why else would the mighty NATO bomb the Belgrade television building.

After she completed her studies in Wisconsin, Valerie moved to New York to continue her artistic work in the artist's mecca, but she never forgot her younger days in the Serbian folklore dance group in Cleveland.

"This entire unfortunate war pained me, the injustice, I wanted to show Americans in particular the picture they never had an opportunity to see from their sources....." That was entropy of horror and suffering of a people, which, for the third time in a relatively short period, had to experience the destruction of their cities, their factories, their bridges, even their lives. Skillfully choreographed dances, television images of massacred bodies-victims of the so-called "collateral damage", were accompanied by the very emotional and extremely poignant Balkan music, kept the audience glued to their seats. Some had handkerchiefs near their eyes, others sobbed unashamedly.

(Continued on back)

SLOBODA (Liberty) June 10, 2001 *(continued from front)*

We do not often have an opportunity to see ballet, or to hear an opera, and it is very possible that these hard working and honest Serbs in Cleveland do not know how to interpret all the intricate movements of modern dance. These people are too busy with their daily chores and duties, and they are more familiar with Sunday picnics or visiting singers from Serbia who occasionally come to Cleveland to make a buck, than with some sophisticated and complicated moves of modern dance. That is why the success of Valerie's group from New York is even greater, for she was able to completely mesmerize the audience and bring to life all the horrors their relatives in the humiliated and troubled fatherland went through during the war. With the spotlight on her face, Zana Jovonovic, a professional actress from Yugoslavia, came in from time to time and narrated parts of the program in English and related to the audience how the Serbs there experienced the horrors of the wars. "This war has robbed me of my most precious possession; my individuality...." Even though her English was not at the level of this artistic program because she just recently came to the states, the audience received a complete picture of a well-planned genocide perpetuated against an entire people.

There is no doubt that a skilled critic would more effectively report the production of Valerie's artistic group. I have absolutely no qualifications. But I also do not know how to play a piano, or violin, but I do know how to listen. In Valerie's case and that of her able group, I also know what I saw. I know how to read the face of a wonderful Serbian girl from Cleveland, who poured her entire soul in those gracious movements of her entire body in order to portray her deepest feelings for the people with whom she is tightly bound through her national heritage.

The Serbian National University Vuk Stefanovic-Karadzic presented the evenings' performance of "HOME-LAND-INNER SIDE" by VALERIE GREE/DANCE ENTROPY.

Thank you, Valerie, and thank you to the entire New York group, as well as "PECTOPAH" orchestra, which aided you in presenting to us a stirring picture from the war which ate both you and us from the inside out. We were totally helpless to do anything against the powerbrokers of the world, and help the people with whom we have common, deep roots.

Translation by Nikola Marich